

● **לדויד (רודו) גילבוע** על כתבה מרתקת על רצח יעקב ישראל דההאן (ראה עמוד 4 ויזמן אישי). הנושא שגילבוע עסק בו נשמר כסוד כמס, עד ליום השידור עצמו, היום השלישי שעבר. גילבוע, **חיים יבין**, עורך התוכנית מבט שני וגם **אורי פורת**, מנכ"ל רשות השידור, שהיה בסוד העניינים, חששו לחשוף את הגילויים

כתב גילבוע
פחד מפני לחצים

שבכידה. הם פחדו מפני לחצים פוליטיים ומישפטיים. את הכתבה המוכנה ראה ואישר היועץ המישפטי של רשות השידור. **שלמה נקדימון**, העיתונאי שכתב את הספר על רצח דההאן, נסע להונגקונג כדי להיפגש עם תהומי. החליט לצלם את ההיפגש

ירד למחתרת

ביום השישי הצהריים, כשהגיע שימרון פרס לארץ, נקבעה מסיבת-עיתונאים במנהלת העופה בגוריון. בין העיתונאים הרבים במקום היו גם **אמנון נרבי**, כתב קול ישראל לענייני-מפ"ל, **לגות, ועוז פרנקל**, המקביל לו בגליל-צה"ל. השניים הודיעו למערכתיהם, כל אחד בנפרד, כי יעבירו את מסיבת העיתונאים בשידור ישיר. הם גם סיכמו עם **אורי סביר**, יועץ ראש-הממשלה לתיקשורת, שפרס יפתח את דבריו ב"עברית".

השעה היתה 11.45 לפני הצהריים. בשעה זו משודרת בקול ישראל פינת המודעה הקטנה. בגלל תיאומו של נדב עם המערכת, בוטלה הפינה, והאולפן חזר להיות חלול. נדב נמנע להעלות את פרנקל ואת מנכ"ל העיתון, ראש-הממשלה נכנס לאולפן, השניים העמידו את האולפנים במצב קליטה, ואז התברר שראש-הממשלה עומד לפתוח בהודעה באנגלית.

נדב ופרנקל ניסו לשכנע את סביר שאולי בכל זאת העברית קודמת, אך סביר התעקש. התברר שבדיוק ברגע הקריטי היתה תקלה בצידוד הטכני של צוות הטלוויזיה הישראלית, שהיה גם הוא במקום, ו**לורן רבין**, הכתב המריני של הטלוויזיה, ביקש שפרס יפתח את דבריו באנגלית, כדי שתהיה לטכנאים שהות להתגבר על התקלה.

נדב, החזיר את השידור לאולפן" עד להודעה בעברית. פרנקל, לעומתו, התייחס בתירוגו סימולטני של דיכור ראש-הממשלה, קולו של פרנקל הפריע לצורך תהליך-השילוב הורסי, והם ביקשו ממנו להפסיק. הוא לא הפסיק אלא עבר אחורה, התכופף והמשיך לשדר מן המחתרת. הוא לא רצה להתחזר את השידור לאולפן, מכיוון שלא היה בטוח שיכל בחזרה את האפשרות לשידור חי מנהלת העופה.

בוודיאו. הוא שכר במקום צוות-צילום מקומי. כשהביא את הקסטות לארץ, ניגש איתם לרשות השידור וכשראה יבין את החומר, החליט להקדיש לגילויים ולנושא את התוכנית במבט שני.

גילבוע עבר על התוכנית במשך חודש, והיה קושי רב בשמירת הרב בסוד. במיוחד כששולחן-העריכה של גילבוע היה היחיד שעבר בתקופת-העיצומים. גילבוע אמר לחבריו בכניין שהוא עובד על משהו היסטורי על שנות ה-50 בקיבוצים.

הטלוויזיה לא שילמה לנקדימון. הקסטות חזרו אליו, והסיכום בינו לביין רשות השידור היה, שהסרט יוקרן סמוך ליום הוצאתו של הספר, כך שיעזור בפריסומו.

מאחורי המיקרופון

גם פוזנר, גם ווזנר

בקול ישראל מכינים תוכנית היתולית מיוחדת לפורים. התוכנית, הנקראת פטוקו, תוקלט בהקלטה פומבית, ובמהלכה יצטרפו אנשי-הצוות, **יאיר גרבוז**, יוסי שריד, מנחם הכהן, שאול ביכר, דורי בן-זאב, אליהו הכהן, אמנון אברמוביץ, יוחנן פרס ויוחנן ווזנר) לייחס פסוקים מפורסמים, שיובאו לפנייהם, לאנשים ולנסיבות חדשים.

את התוכנית תנחה **ריבקה מיכאלי** תפיק **ענת סלג**. בזמן ההכנות סיפרה מיכאלי לפלג שיש באוניברסיטת תל-אביב פרופסור מצחיק, שפגשה בו, ושכדאי לצרף אותו לצוות. היא אמרה לה ששמו **יוחנן פוזנר**. פלג התקשרה לאוניברסיטה, וניסתה לאתר את הפרופסור. שם אמרו לה שאין יוחנן פוזנר, אבל יש פרופסור אחד, ששמו **יוחנן ווזנר**. פלג דיברה איתו, ואחרי שקבעה פגישה, שאלה אם הוא זה שפגש את ריבקה מיכאלי במסיבה. ווזנר ענה שאינו מכיר אותה, ומעולם לא נפגשו.

פלג ומיכאלי הופיעו בכל זאת לפגישה עם הפרופסור ווזנר ומצאו, להפתעתן, אדם מצחיק ומעניין. תוך כדי שיחה התברר להן שאכן יש גם פרופסור **יוחנן פרס**. ששמו הקודם היה **פוזנר**, ומכאן הבילבול. שני הפרופסורים המוכשרים היו בין אנשי הצוות.

הערב ייפתח בסידרת כריחות פולניות, שנאס" פו במערכת קול ישראל. ביניהן: בפעם הבאה, מותק שלי — אמר הכעל לאשתו — תוסיפי קצת מרק למלח" וכן: אין נשים כמוערות, אלא מעט מדי וורדק".

שניים מן הפסוקים שלא ייכנסו לשידור: מרילין מונרו: "גברים מכבדים רק נשים שאינן מעניינות אותן".

מרצ'לו מסטרויאני: "מאור קשה להיות מאהב לאטיני, כי נשים מצפות ממך להופעת אוסקר במיטה".

התוכנית תשודר בשני חלקים, אחד בערב פורים והשני ביום שלמחרת.

מיכתב ממצריים

בסאם ג'אבר, עורך ומגיש התוכנית מיגרשים ושערים, תוכנית בערבית המקבילה לתוכנית הפופולארית שירים ושערים בקול ישראל, התפלל לגלות שגם במצריים יש מאוינים לתוכניתו.

לפני כמה ימים קיבל מיכתב ממאזין מצרי. האיש סיפר שהוא נהנה לשמוע את התוכנית. הוא הסביר שבמצריים אין תוכנית דומה, כך שאין באפשרותו לדעת את תוצאות המישחקים באותו היום. כמו בארץ, והוא נאלץ להמתין עד היום שלמחרת.

הפופולריות של ג'אבר במצריים הגיעה לאוזניהם של אנשי השגרירות המצרית בתל-אביב, והשבוע פנה אליו מחפזו עבראי-על, נספח-העיתונות בשגרירות, והציע לו להיות כתב קול קאהיר בישראל. ג'אבר היפנה אותו לממונים עליו בקול ישראל.

זו אינה ההפניה הראשונה שמקבל ג'אבר מן המצרים. הם פנו אליו בכקשה רומה לפני שנתיים. אז הודיעו מנהל-הרדיו שאינם מתנגדים לכך שיעביר ידיעות לקול קאהיר. את הוא דחה את ההצעה, בגלל חוסר-זמן משוע. הוא עסוק בתוכנית-הספורט, והוא גם כתב קול ישראל בערבית ובעברית.

מאחורי המירקע

מי פורש ממי?

הוועד הירושלמי של איגוד עיתונאי ישראל

מתחזה

ככתב

הרדיו

וכובש

לבבות

הסיפור מתחיל לפני חמש שנים. **צחי נרגה**, כתב הרדיו לענייני כלכלה, תחבורה וספורט (המשדר בכל שבת בתוכנית שירים ושערים), קיבל שיחת-טלפון לאולפן, תוך כדי שידור תוכנית. בעבר השני של הקו היתה אשה. נוגה לא הכיר את הדוברת. זו נעלבה ואמרה לו: אתה לא זוכר אותי? הרי עברנו יחד ימים נפלאים! אתה גם צילמת אותי בפארק הירקון, וגם קיימנו יחסים. נוגה לא זכר, וגם לא אמר לה זאת. הוא ניסה לבדוק מי הכין לו תעלול, ולא הצליח לגלות. הוא שכח את העניין, עד שכמה חודשים אחרי כן התקשר בחזר ואיים עליו: "אם לא תפסיק לפתות את אחותי, אני אפר צ'ך לך את הפרצוף".

שוב היה שקט במשך תקופה מסוימת, ושוב הגיעה שיחת-טלפון מאשה, שביקשה ממנו תמונות שצילם אותה, ככיכול, כעידום. נוגה נכנס לחקירה רצינית. הוא גילה שבמפעל במרכז הארץ, שבו עבד אביו, יש בחור רומנטי, דודי-זאן וגשוי מאד, שנוגה היה איתו בידידות ותמיד, משום-מה, ביקש ממנו הבחור שיתן לו כל מיני אביזרים שכתובת רשות-השידור מוטבעת עליהם — כמו עטים, פנקסים ומחזיקי-מפתחות. נוגה היה נותן לו, בלי לחשוד במאומה. כשהתחיל לבדוק, נזכר כבחור וניגש לבקר איתו את העניין.

אחרי שיחה ארוכה תדה הבחור שהוא משתמש בשמו של נוגה. הוא ניסה להצדיק את עצמו ואמר שכאשר הוא מודהה בשמו של כתב הרדיו, הבחורות נופלות לרגליו,

הודיע השבוע באופן חד-צדדי, כי לדעתו חייבים שני נציגי האיגוד בוועדת-המיכרוזים לבחירת מנהל-הטלוויזיה להיות אנשי הוועד הירושלים. לפני שבוע נערכו בחירות באיגוד הירושלמי, ובין חמשת אנשי-הטלוויזיה באיגוד נבחרו ארבעה, שהם, כך אמרים במסדרונות הטלוויזיה, אנשי-שילוח מובהקים.

התל-אביביים באיגוד הארצי לא יסכימו לדרישתם של הירושלמים, וזו תהיה עילה, כנראה, לפרישתו של האיגוד הירושלמי מן האיגוד הארצי. המצב הזה, אם ייווצר, יגרום לעיכוב נוסף בבחירת מנהל-הטלוויזיה, מכיוון שנציגים של אגודת-העיתונאים הם חברים מן המניין בבחירתו.

בתוככי הרשות

ינון — מר ישראל

ביום החמישי התקיימה ישיבה של ועדת החמישה: **מיכה ינן**, יו"ר, **דויד מנע** ו**דניאל**

אלכוהוליסטים

חדשים

מצבה של הטלוויזיה הישראלית מר רדרד מיום ליום. זה ידוע, ונראה מעל גבי המירקע. מתברר שבר בכד עם היי רדרדות המצב הכלכלי יש הדרדרות גם במצבם האישי של העובדים. בזמן האחרון נראים יותר ויותר עובדי דים, המובטלים מאונס בגלל קיצוצים בתקציב, כשהם יושבים משעות הבוקר המוקדמות במיזנון של בניין הטלוויזיה בירושלים, ושותים קוניאק, מדובר, בין השאר, בצלמים, מפיקים ובימאים, ההופכים אטיאט לאלכוהוליסטים.

כתב נוגה

להפסיק לפתות אחות

ואם יזפיע בשמו האמיתי, לא יעשה עליהן רושם. נוגה הודיע לו שהוא יגיש נגדו תלונה במישטרה. הבחור נבהל, התחנן והפציר — ונוגה יתור.

היתה תקופה ארוכה של שקט, עד השבוע שעבר. בחצות הלילה התקשרה אשה לביתו של צחי נוגה, וביקשה ממנו בכעס שיפסיק להציע מיכתב-רב לבת-אחותה. באותו ערב הלך נוגה למיסעדה בשכונת-התיקוה ובעל-המיסעדה, שאותו הכיר מקודם, לחש לו באוזן כמה נחמד מצידו שהתחיל עם בת-אחותו. "שהיא באמת בחורה נחמדה", נוגה הכין שהדויד-זאן מן המיפעל יצא שנית לדרך.

נודע לו גם שהבחור השתמש בשמו ב"מישרד-הרישוי, וכי התחזה ונכנס באופן חופשי למישחקי-כדורגל.

הוא התקשר עם הבחור במיפעל, וההסביר לו שאינו אחראי לכל המעשים, רק להלקם. הוא אמר לו שחברים אחרים כמיפ"על משתמשים גם הם בשמו של נוגה. הפעם אין נוגה מוותר, ועומד להגיש תלונה במישטרה.

נחמני, נציגי הליכוד, **חגי אשר** ו**יוסף נבו**, נציגי המערך, כדי לגבש מיסמך מוסכם לגבי נוהל בחירת מנהל-הטלוויזיה. במשך הימים שקדמו לישיבה האחרונה, היו לחצים בלתי פוסקים על כל חברי הוועד מכל הכיוונים, בעיקר מצד שרים בכירים יותר ופחות.

ביום הרביעי שלפני הישיבה נפגש מיכה ינן עם **יצחק נבון**, השר הממונה על רשות השידור. נבון הסביר לינן את דעתו השלילית על המיסמך שגובש, הנותן קדיפות מירבית למנכ"ל רשות השידור, **אורי פורת**, לגבי בחירת מועד מר מטעמו. הלחצים הופעלו גם על חגי אשר ויוסף נבו. כשבאו אלה לישיבה, הודיעו שהם מסתייגים מן הסיכום.

ד"ר ישראל (רוליק) **סלג**, חבר הוועד המנהל, נשמע אומר ביחס להצעה לתת יתרון למנכ"ל: "קודם טענה המליאה, בעידודם של פורת וינון, כי הוועד-המנהל הופך אותה לחור תמתי-גומי. עכשיו מבקשים ינן ופורת להפוך את ועדת-החמישה לרשת הסוואה לתהליך מינוי מנהל-הטלוויזיה. הסוואה למועמד שלהם. במהלך הישיבה הגיעה שיחת-טלפון מ**משה ניסים**, שרי-המשפטים. הוא הסביר גם לינן וגם לנחמני שהוא מסתייג מן הסיכום. נחמני חזר אחרי הישיבה לישיבה, כשהוא מתנשף, ואמר שהוא חייב להתנגד להצעה.

תוך כדי דיונים אמר חגי אשר שהוא מתנגד להצעה המוצעת במיסמך לחזק את מועמד המנכ"ל בצורה קיצונית. "אבל", פנה לינן, "אני מחזק אותך פה".

"מרום חיווקים", ענה לו ינן, "תעשה אותי מר ישראל".

הישיבה נגמרה, כמובן, ללא סיכום. ישיבת המליאה, שאמורה היתה להתכנס השבוע ולאשר את המיסמך, נדחתה בשבועיים נוספים, והכל יושבים ומחכים להתפתחות דרמאטית.

התפתחות כזאת תבוא, כנראה, מלמעלה למעלה. יותר מדי שרים ופוליטיקאים שמו ידם על הנושא, ועכשיו מנסים להגיע לכך שיצחק שמיר ושימרון פרס ייפגשו ויחליטו ביניהם מי יהיה מנהל-הטלוויזיה. אחרת לא מסתמן שום פיתרון באופן שישיב את רצון רוב החברים המעורבים, והטלוויזיה הולכת ושוקעת.